

ZWERVERS ALLER LANDEN

Staf de Wilde

- voor alle hongerstakers -

de aarde behoort niemand en
iedereen, wij zijn als zwervers
geboren: verstoten uit een boomgaard,
uit het huis van de moeder, het geborgene

mensenhanden trokken met passer
en pen de grenzen van leugen
en waanzin; dóórlopende wegen
veranderden van naam alsof
ze dood liepen op een slagboom

zwervers, we worden door kazernes
geregeerd, bekneeld door geesten
in een harnas, een dwangbuis
van geheime codes: zij bedenken
de namen die in de huiden worden
gebrand, de etterende cijfers,
de zespuntige ster

ooit mochten we wonen in het huis
van een moeder en een vader keek toe
met zijn hand op haar buik; daarna
begon onze zwerftocht en dagelijks
overschrijden we grenzen in onze
droom van één dorp, één stedelijk
weefsel dat aan ons omgeeft als een huid

we wensen de kazernes niet,
blokken die namen dragen als
'gesloten centrum': ons centrum
is open als het voorhoofd van een god

zwervers van deze wereld, wij
vinden dagelijks onze grenzen uit,
wij verleggen ze als boeken op
een tafel, we vouwen ze weer in
elkaar als een overbodige meter:
wie houdt de maat van dromen bij,
wie meet de lengte van het verlangen?

Zwervers, hoe zouden we deze honger staken,
dit heimwee naar ons eerste en enige huis?

ZONEVREEMD

wie tekent de zones, verklaart
de bomen vreemd; gaat het om
een eerstgeboorterecht: kwamen
beton en asfalt het eerst ter wereld?

zonevreemd zuiveren de kruinen onze
huizen, schrapen het zilt van muren,
zemen de ramen met schaduw en licht

waar gaan de geliefden dromen
dan op het pad dat tintelt in
het ritselen van gebladerte,
het zinderend spel dat dagelijks wisselt
onder de wisseldans van de wolken

zonevreemd verklaart men
de zoom van de stad, je hoort
een kleed verscheuren in repen
en rafels, beroofd van zijn glanzende rand

geen oog zonder schaduwkleur die
de iris omlijnt, zoals goud een smaragd

omringt of agaat; geen levende stad
of ze houdt halt bij struweel
en geboomte:
een omwalling waar de zangers
schuifelen
hun troostend geluid

zones zonderen af en mensen komen
samen: zo is onze aard sinds de
oorsprong der tijden, sinds uit
aarde en water het leven ontstond

wie tekent dan zones en verklaart
ons vreemd, bewoners van een
te slopen woning, vreemdelingen
in eigen huid – wie brandt in ons
vlees het cijfer van verbanning,

wie verhakkelt de aarde in zones
en maakt ons allen aan onze
oorsprong vreemd? we lopen
ontheemd door de zones,

de tekenaars verklaren ons vreemd

Bio

Staf de Wilde, geboren in Hamme aan de Durme (1948); onderwijzer en later leraar Nederlands. Publiceerde een tiental bundels en afzonderlijke gedichten in Vlaamse en Nederlandse tijdschriften. De bundel 'Sjaloom Salomé' werd in 1980 bekroond met de Vijfjaarlijkse Guido Gezelleprijs van de stad Brugge, daarna volgden eerste prijzen in Halle, Hasselt, Sint-Niklaas en Nieuwegein (Nederland). Commentaarstukken op de politieke en maatschappelijke actualiteit verschijnen geregeld in *Humo* en *De Morgen*.

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society*, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Zie ook www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php

* Deze vermelding ontbrak bij het gedicht van Lucienne Stassaert (Oikos nr. 48), waarvoor onze excuses.